

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/50/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1610201410
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1610201410.33

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky rozhodol samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa: M., zastúpená advokátom JUDr. Albínom Kostolanským, AK proti odporcom: 1. O. trvale bytom X M. XXX X Z., L., 2. mal. V. zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka ul. 2942/60A ako kolíznym opatrovníkom, o určenie otcovstva

rozhodol:

Súd u r č u j e, že O., je otcom mal. V., z matky M..

Mal. V. sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. V. mesačne sumou 700,- € počnúc mesiacom august 2011 vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky.

Zročné výživné za obdobie od 01.08.2011 do 31.12.2015 v sume 32.620, 44 € je otec p o v i n n ý zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 200,- € mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného zaplataenia počnúc vykonateľnosťou tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrhu na výživné na maloletého V. od 03.03.2007 do 31.07.2011 súd konania z a s t a v u j e.

Navrhovateľke súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom zo dňa 03.03.2010 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil otcovstvo odporcu v 1. rade k mal. V., a zároveň žiadala upraviť výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Svoj návrh zdôvodnila tým, že v roku 2002 pracovala v penzióne Q., kde sa zoznámila s odporcom v 1. rade, ktorý v penzióne začal pracovať v roku 2003. Zo začiatku boli priatelia, neskôr toto priateľstvo prerástlo do vážnejšieho (aj intímneho) vzťahu. Intímny vzťah s odporcom udržiavala do konca roku 2004, kedy sa na krátke obdobie rozišli. Od januára 2005 opätovne udržiavali intímny vzťah a viedli spoločnú domácnosť a to až do apríla 2005. Navrhovateľka sa až 02.09.2005 dozvedela, že je tehotná a dňa 07.09.2005 sa jej predčasne narodil mal. V. v 26. týždni tehotenstva. V marci 2006 sa navrhovateľka spolu s maloletým dieťaťom vrátila na Slovensko. Od narodenia maloletého dieťaťa odporca v 1. rade s navrhovateľkou nekomunikuje a neposkytuje jej žiadne príspevky na výživu mal. syna. Navrhovateľka má za to, že označený odporca v 1. rade je otcom mal. V. keďže v čase od januára 2005 do apríla 2005 udržiavala intímny vzťah s týmto domnelým otcom, dieťa sa narodilo predčasne v 26. týždni, a teda k počatiu mohlo dôjsť v čase od 14. marca 2005 do 20. marca 2005 a teda intímny vzťah s domnelým otcom udržiavala v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa, t. j. v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 dní (12.3.2005) a viac ako 300 dní

(17.01.2005). Z toho dôvodu žiadala odporcu v 1. rade určiť za otca maloletého V., maloleté dieťa zveriť do svojej osobnej starostlivosti a zaviazat' odporcu v 1. rade platiť na výživu maloletého dieťaťa výživné vo výške 700,- Eur mesačne od 03.03.2007 s tým, že ročné výživné je odporca v 1. rade povinný platiť spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 100,- Eur. Výšku výživného zdôvodnila zlou finančnou situáciou a taktiež tým, že mal. V. je dieťaťom s ťažkým zdravotným postihnutím, ktoré vyžaduje celodennú starostlivosť zo strany navrhovateľky a zvýšené výdavky na špeciálnu stravu, oblečenie (vrátane špeciálnej ortopedickej obuvi), plienky, návštevy v zdravotníckych zariadeniach a špeciálne vyšetrenia u psychológa, neurológa, ortopéda ohľadne maloletého dieťaťa a s tým spojené cestovné. Poukázala na skutočnosť, že jediným príjmom navrhovateľky sú prídavky na dieťa, rodičovský príspevok a opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia a so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, čo v priemere predstavuje sumu 180,- - 230,- Eur mesačne. S takýmto príjmom nie je navrhovateľka schopná pokryť ani všetky náklady na zdravotnú starostlivosť maloletého dieťaťa a bez pomoci rodičov by navrhovateľka sebe a maloletému dieťaťu nedokázala zabezpečiť základný životný štandard. Navrhovateľka pri nevyhnutnej potrebnej celodennej starostlivosti o maloleté dieťa nie je schopná nájsť si prácu a zabezpečiť si tak vyšší príjem a tým zabezpečiť vyššiu životnú úroveň ako sebe, tak aj mal. dieťaťu.

Na návrh navrhovateľky súd pre začatím konania vydal predbežné opatrenie, ktorým súd stanovil odporcovi v 1. rade povinnosť prispievať predbežne na mal. V. výživné v sume 84,52 Eur a to uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 6C 50/2010-55 zo dňa 12.03.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2012. Odporca v 1. rade predmetné uznesenie prevzal v mesiaci august 2011, od kedy riadne platil stanovené výživné až do rozhodnutia súdu.

Odporca v 1. rade vo vyjadrení uviedol, že s navrhovateľkou sa spoznal v penzióne „Q.“ vo Z., kde spolu pracovali. Nikdy nebývali spolu, ani nevedli spoločnú domácnosť. Navrhovateľka občas prenocovala v jeho byte. Po skončení ich vzťahu mala navrhovateľka nové vzťahy s inými mužmi. Začiatkom leta 2005 si všetci v práci všimli, že navrhovateľka je asi tehotná, pretože sa jej začala meniť postava. Odporca v 1. rade sa navrhovateľky priamo opýtal, či dieťa, ktoré čaká, je jeho. Navrhovateľka mu viackrát jednoznačne odpovedala, že odporca v 1. rade nie je otcom dieťaťa, ktoré čaká. V tom čase si navrhovateľka nebola istá tým, kto je otcom dieťaťa, pretože mala viacero intímnych vzťahov s inými mužmi. Počas tehotenstva navrhovateľka výrazne znížila príjem výživnej stravy, zvýšila príjem nikotínu a nosila šaty so stiahnutým opaskom. Taktiež nechodila ku gynekológovi i keď vedela, že je tehotná. Po narodení dieťaťa sa odsťahovala bývať k svojmu priateľovi asi 10 km od Z. a jej dieťa ostalo hospitalizované v inkubátore v nemocnici ešte asi 2 až 3 mesiace. Od narodenia maloletého dieťaťa až do svojho odchodu na Slovensko ho navrhovateľka nikdy nekontaktovala s tým, že by mohol byť otcom jej dieťaťa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkyne Q., oboznámil sa s rodným listom dieťaťa, správou o narodení dieťaťa a jeho zdravotným postihnutím z nemocnice v L., pracovnou zmluvou navrhovateľky, vyhlásením o príchode, komplexným posudkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Malackách o miere funkčnej poruchy mal. V., rozhodnutiami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky o priznaní peňažných príspevkoch, prídavkoch na dieťa, lekáorskými správami o zdravotnom stave mal. dieťaťa, potvrdenie o návšteve školy, znaleckým posudkom, prehlásením matky a brata, príjmom matky a brat navrhovateľky, potvrdením sociálneho úradu o poberaní dávok manželky odporcu v 1. rade, výplatnou páskou odporcu v 1. rade, potvrdením o založení domácnosti, rodným listom mal. L., stanoviska starostu mesta Z. o bývaní odporcu v 1. rade, dokladmi o platbách odporcu v 1. rade za bývanie vo Z., dokladom o minimálnej mzde a spisom a zistil nasledovný skutkový stav.

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že táto v L. pracovala v penzióne Q. vo Z. od júla 2002 ako čašníčka a povolenie na prácu mala do júla 2003. V auguste 2003 sa zoznámila s odporcom 1. rade, s ktorým hneď začala intímne žiť. Odporcu v 1. rade navštevovala aj v rodinnom dome jeho rodičov, kde mal vyčlenenú časť domu a kde sa stretávali. Intímne sa prestali stýkať začiatkom roku 2004, kedy mali isté názorové nezhody. Denne sa však stretávali v práci. V januári 2005 sa opäť intímne zblížili a žili spolu až do apríla 2005, kedy sa vzájomne dohodli, že sa rozídu. Navrhovateľka v tom období nemala povolenie na pobyt ani pracovné povolenie v L. a bála sa to odporcovi v 1. rade povedať. V auguste 2005 navrhovateľka zistila, že je tehotná. Od apríla 2005 brala antikoncepciu a koncom augusta 2005 začala brať lieky na zápal močových ciest. Asi 02.09.2005 začala krváčať a bola hospitalizovaná v dvoch

nemocniciach, kde sa jej 07. 09. 2005 predčasne narodil maloletý V.. Pri tomto pôrode malo maloleté dieťa krvácanie do mozgu. Od tej doby má maloleté dieťa trvalé následky s tým, že nedokáže riadne rozprávať, má poškodený mozog. Vyžaduje celodennú starostlivosť, ktorú mu navrhovateľka poskytuje. V nemocnici bola navrhovateľka týždeň a keďže nemala komplikácie, tak išla bývať k svojmu známemu. Maloleté dieťa bolo v inkubátore a v nemocnici bolo do novembra 2005. Navrhovateľka od septembra 2005 dostávala v L. materský príspevok mesačne 1600,- Eur a to až do marca 2006, t. j. po dobu pol roka a po túto dobu bola aj s dieťaťom v L.. V marci 2006 sa vrátila na Slovensko do B. k svojim rodičom, kde býva dodnes. Od návratu na Slovensko sa plne venovala maloletému synovi, ktorý mal zdravotné problémy. Dvakrát do týždňa s ním chodila na „Vojtovu metódu“ do Modry. Na rodičovskej dovolenke bola navrhovateľka 6 rokov a od 06. 09. 2011 jej bol priznaný opatrovateľský príspevok na dieťa. Maloleté dieťa navštevuje Združenú školu v Malackách zameranú na rozvoj komunikačných schopností maloletého dieťaťa za účelom vyjadrovania svojich potrieb. Aktuálne je maloleté dieťa na mentálnej úrovni jednoročného dieťaťa a po absolvovaní tejto školy by mohlo prejsť na mentálnu úroveň trojročného dieťaťa. Maloletý V. najskôr navštevoval od septembra 2010 prípravný ročník tejto školy a od septembra 2011 prešiel do 1. ročníka a ďalej navštevuje túto školu. Školu ukončí s vysvedčením, avšak na inej úrovni ako na normálnej ZŠ. Od septembra 2013 navštevuje túto školu 3 x do týždňa t.j. v stredu, štvrtok, piatok vždy po 4 hodiny. V tejto škole bude maloleté dieťa do doby, kedy by malo ukončiť povinnú základnú školu. Do tejto školy ho vodí navrhovateľka väčšinou autobusom z B. do M. a niekedy ho vezie autom brat navrhovateľky. V Malackách ho navrhovateľka čaká 4 hodiny a vždy si syna berie autobusom domov. Maloleté dieťa má autistické prvky a nie je u neho predpoklad, že by mohlo niekedy nastúpiť do riadnej školy. Maloleté dieťa navštevuje pravidelne ortopéda MUDr. C. v Malackách, ktorý mu predpisuje topánky, ktoré mu vyrába firma G. v Bratislave. Cena topánok je hradená zdravotnou poisťovňou a navrhovateľka za ne dopláca 17,- Eur. V roku 2012 mu vyrobili dvojce topánky a to na leto a na zimu. V roku 2013 mu navrhovateľka objednala topánky na zimu. Pravidelne navštevuje s maloletým Danielom raz za mesiac detskú lekárku MUDr. Mariannu Maršáľkovú v Malackách. Taktiež navštevuje neurologičku MUDr. Líviu Vaškovú. Maloleté dieťa malo odporúčanú rehabilitáciu, ktorú navštevovalo do roku 2012. Od marca 2013 má maloleté dieťa zabezpečené rehabilitácie v škole. Maloletý V. v škole nemá zabezpečenú stravu a pitný režim a tieto veci mu zabezpečuje navrhovateľka. Keďže maloletý V. má autistické sklony, neje chlieb, pečivo a neje všetko, čo je zelené, tzn. špenát, hrach, brokolica. Ostatné veci zje.

Odporca je občan O. a žije v L.. Vo výpovedi uviedol, že s navrhovateľkou sa zoznámil v auguste 2003 a nadviazali spolu intímny vzťah. Prvý krát navrhovateľka s odporcom v 1. rade otehotnela v roku 2004, pričom sama sa rozhodla, že toto dieťa si dá zobrať, s čím odporca v 1. rade nesúhlasil. Navrhovateľka mu uviedla, že s ním nechce mať žiadne dieťa. Preto potom ukončili vzájomný vzťah. Intímny vzťah obnovili opäť v januári 2005 a tento trval do marca 2005. Všetci v práci vedeli, že navrhovateľka je tehotná niekedy už v druhom mesiaci, pretože bola chudá a bolo vidieť jej bruško. Odporca v 1. rade sa jej výslovne pýtal, či toto dieťa je jeho, pričom navrhovateľka mu vždy uviedla, že to nie je jeho dieťa. Tehotenstvo popierala aj vedúcemu v práci. Chovala sa v tom období veľmi nezodpovedne, fajčila, pila a nechodila na žiadne lekárske kontroly. Keby riadne chodila k lekárovi, títo by zrejme boli v tej dobe určite zistili, či sú tú nejaké indície k problémom a dalo sa možno včas takémuto ohrozeniu predísť. Keď sa rozišli, tak navrhovateľka nadviazala vzťah s jedným klientom, ktorý býval asi 10 km od penziónu a po prepustení z nemocnice išla bývať k nemu. Odporca v 1. rade preto nemal dôvod sa starať o to, čo je s týmto maloletým dieťaťom. Navrhovateľka ho ani po odchode na Slovensko nikdy nekontaktovala a ani pred podaním žaloby mu nikdy netelefonovala. Z toho dôvodu trval na vykonaní krvných testov na preukázanie jeho otcovstva, ktorý si objednal. Uviedol, že podľa výsledku potom pristúpi k povinnostiam a bude sa snažiť s matkou dohodnúť s tým, že hodlá otcovstvo uznať. Povinnosti si však bude plniť len od augusta 2011, kedy sa dozvedel, že by mal byť otcom mal. V. a od ktorej doby aj stanovené výživné na maloleté dieťa riadne mesačne platí. Navrhovateľke však vyčítal jej konanie, pretože keby vedel, že je otcom tohto dieťaťa ešte v L., bol by zariadil, aby tam navrhovateľka zostala, keďže takéto hendikepované deti majú v L. veľké výhody a sú finančne veľmi dobre zabezpečené.

Svedkyňa Q. uviedla, že s navrhovateľkou ako A. pracovala v penzióne vo Z. od roku 2004. Navrhovateľka jej uviedla, že s odporcom v 1. rade sú len kamaráti. Vedela o tom, že navrhovateľka v roku 2004 otehotnela s odporcom 1. rade a bola na potrate. Svedkyňa uviedla, že od odporcu v 1. rade si dieťa nenechá a nepokazí si s ním život. Potom jej v januári 2015 poslala správu, že sa opäť dali dokopy. Keď sa vrátila do L. v apríli 2005, tak už spolu neboli. Potom navrhovateľka chodila na kávičku aj s rôznymi chlapmi, nevedela sa vyjadriť, či mala s niekým intímny vzťah. Potom svedkyňa

zistila, že navrhovateľka je tehotná, aj keď to nepriznala. Obmedzovala jedlo, veľa fajčila a ponocovala, pretože chodila do práce unavená so stiahnutými očami. Keď jej vyčítala, že by si mala dávať pozor a dbať na správnu výživu, povedala jej, aby sa o to nestarala. Nikto nevedel, kto môže byť otcom tohto dieťaťa. Svedkyňa navrhovateľku videla s novým priateľom pred pôrodom a navrhovateľka jej uviedla, že tento jej priateľ prijme toto jej dieťa za svoje. Raz večer v práci, keď spolu pracovali, začala navrhovateľka krváčať a jej priateľ ju zobral do nemocnice. Svedkyňa nadviazala intímny vzťah s odporcom 1. rade dňa 22. 10. 2007 a od tej doby žijú spolu. Dňa 06. 01. 2010 sa im narodila maloletá dcéra L..

V priebehu konania si odporca v 1. rade objednal znalecký posudok z odboru genetiky odberom genetického materiálu všetkých troch účastníkov konania na vlastné náklady.

Zo znaleckého posudku č. X/XXXX znalkyne z odboru genetiky Mgr. T. PhD., ktorá znalecký posudok vypracovala a ktorý odporca v 1. rade doručil súdu vyplýva, že odporca v I. rade je na 99,999 % prirodzeným otcom maloletého V., a jeho otcovstvo je prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom určenie (zistenie alebo zapretie) otcovstva sa spravuje právnym poriadkom, ktorého príslušnosť nadobudlo dieťa narodením.

Podľa § 23 ods. 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom ak dieťa žije v Slovenskej republike, môže sa otcovstvo určiť (zistiť alebo zaprieť) podľa slovenského práva, ak je to v záujme dieťaťa.

Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že návrh navrhovateľky bol dôvodný. Navrhovateľke sa narodilo maloleté dieťa a to V.. Za pravdepodobného otca označila odporcu v 1. rade. K určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov však nedošlo. Z vykonaného dokazovania a predovšetkým zo znaleckého posudku mal súd jednoznačne preukázané, že odporca v 1. rade je prirodzeným otcom mal. V.. Súd preto v plnom rozsahu návrhu navrhovateľky vyhovel a určil, že odporca v 1. rade je prirodzeným otcom mal. odporcu v 2. rade.

Súd podľa § 113 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal aj o výchove a výžive mal. dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa komplexného posudku Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Malackách zo dňa 11.08.2009 je miera funkčnej poruchy maloletého V. 70%, a preto sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Z toho dôvodu je v oblasti mobility a orientácie odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom kompenzovanú v oblasti zvýšených nákladov, má narušenú schopnosť komunikácie, kde mu pomoc poskytuje matka, má zvýšené výdavky súvisiace s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia kompenzovanú v oblasti zvýšených nákladov.

Z týchto dôvodov bol rozhodnutím Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Malackách dňa 13.08.2009 priznaný maloletému V. peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla mesačne vo výške 16,70% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu t. j. 30,93 Eur mesačne od 01.07.2009 a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia mesačne vo výške 9,28% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu t. j. 17,19 Eur mesačne od 01.07.2009.

Podľa lekárskej správy neurologičky MUDr. L. bolo maloletému V. diagnostikované A. Podľa lekárskej správy ortopéda MUDr. M. diagnostikovaný syndróm z G.. Podľa prepúšťacej správy Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave z roku 2009 diagnostikovaná V. Podľa lekárskej správy detskej lekárky MUDr. M. z roku 2012 je maloletý V. dieťaťom narodeným z O.

Podľa správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 07.09.2012 zo psychologického vyšetrenia pre posúdenie mentálneho stavu maloletého V. vyplýva, že u maloletého dieťaťa je výrazne oneskorený vývin schopností po A.

V priebehu konania navrhovateľka vzala svoj návrh v časti výživného na maloletého V. za obdobie od 03.03.2007 do 31.07.2011 späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť.

Súd preto rozhodoval o vyživovacej povinnosti odporcu v 1. rade voči mal. dieťaťu za obdobie od 01.08.2011.

V späťvzatej časti súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Z hľadiska príjmov a majetkových pomerov účastníkov navrhovateľka celkovo poberá sumu 334,- Eur mesačne. Z toho poberala od roku 2007 do októbra 2010 rodičovský príspevok v sume 4.560,- Sk (od roku 2009 v sume 158,67 Eur, od septembra 2009 v sume 164,67 Eur a od januára 2011 do septembra 2011 v sume 190,10 Eur.), od septembra 2011 peňažný príspevok na opatrovanie v sume 211,82 Eur (od októbra 2011 v sume 261,12 Eur a od augusta 2012 v sume 266,41 Eur a od augusta 2013 v sume 270,32 Eur), prídavky na dieťa vo výške aktuálne 23,10 Eur mesačne (v roku 2009 v sume 21,25 Eur, v roku 2011 v sume 22,01 Eur, v roku 2012 v sume 22,54 Eur). Na dieťa poberá príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov spojených s hygienou s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a

bytového zariadenia v sume 17,19 Eur (od júla 2011 v sume 17,62 Eur, od júla 2012 v sume 18,06 Eur mesačne a od augusta 2013 v sume 18,39 Eur) a príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na zabezpečenie prevádzky osobným motorovým vozidlom vo výške 30,93 Eur (od júla 2011 v sume 31,71 Eur mesačne, od júla 2012 v sume 32,50 Eur a od augusta 2013 v sume 33,09 Eur). Žije v rodinnom dome so svojou matkou a bratom, ktorí tento dom vlastnia každý v 1/2-ici. Nevlastní žiadny iný majetok. Prispieva matke na energie a poplatky s tým spojené 40,- Eur mesačne. Brat A. vlastní motorové vozidlo. Matka navrhovateľky má 56 rokov a pracuje ako účtovníčka s priemerným mesačným príjmom v roku 2012 v sume 927,- Eur, v roku 2013 v sume 832,70 Eur mesačne a v roku 2014 v sume 764,85 Eur. Brat navrhovateľky A. pracoval od roku 2006 do roku 2010 a od roku 2011 podniká ako živnostník v oblasti stavebných prác, pričom jeho príjem predstavoval v roku 2011 sumu 6.145,- Eur a výdavky sumu 1.217,61 Eur, v roku 2012 sumu 7.900,- Eur a výdavky 4.310,74 Eur.

Odporca doposiaľ od augusta 2011 predbežne na výživnom do septembra 2015 uhradil navrhovateľke sumu 4. 479,56 €, čo navrhovateľka potvrdila.

Odporca stále pracuje v penzióne Q.. Podľa potvrdenia sociálneho úradu o poberaní dávok jeho priateľka Q., ako matka maloletej L., ktorá sa odporcovi v 1. rade narodila XX.XX.XXXX. (viď. rodný list maloletej), poberala mesačne rodinné prídavky v sume 76,88 Eur a sumu 185,60 Eur mesačne (neidentifikovaná). Za mesiac január 2013 dostal odporca od svojho zamestnávateľa výplatu na účet v sume 2.342,44 Eur. Ďalší prehľad príjmov odporca v 1. rade súdu ani na viacero výziev nedoložil. Maloletá L. je spoločným dieťaťom odporca v 1. rade a Q. s ktorou žije v spoločnej domácnosti od marca 2009 (viď. potvrdenie o založení domácnosti). Od roku 2004 býval v bytovom komplexe W. v garsónke a neskôr v dvojizbovom byte. V októbri 2009 si odporca kúpil so svojou priateľkou rodinný dom o veľkosti 150 m², kde majú tri izby a to obývačku, detskú izbu a spálňu a podkrovie. Tento dom si zakúpili za 225.000,- Eur, pričom na kúpu tohto domu im bola poskytnutá pôžička vo výške 225.000,- Eur a úver vo výške 50.000,- Eur na rekonštrukciu domu so splatnosťou 25 rokov s mesačnou splátkou v sumu 1.182,- Eur. Predmetný úver si zobrali obaja spoločne a spoločne ho aj splácajú každý v polovici t. j. po 591,-Eur mesačne. V rodinnom dome kúria mazutom t.j. vykurovacím olejom, ktorý sa nakupuje cca. 2 krát do roka. Vo februári 2013 zaplatili za mazut sumu 1.264,54 Eur na kúrenie na pol roka. Iné nehnuteľnosti odporca v 1. rade nevlastní. Vo februári 2012 si odporca v 1. rade zobral s priateľkou spoločný úver 20.000,- Eur na kúpu motorového vozidla Q. s dobou splatnosti v trvaní 5 rokov s mesačnou splátkou 357,87 Eur od 20.03.2012. Predtým mal motorové vozidlo WV Golf 4 za 4.000,- Eur. Odporca v 1. rade nemá vodičské oprávnenie a na motorových vozidlách jazdila a jazdí jeho priateľka. Ročne hradia poistenie domu v sumu 574,38 Eur, internet v sume 61,23 Eur, poisťku na motorové vozidlo v roku 2013 v sume 1.520,20 Eur na rok, elektrinu v roku 2011 v sume 155,- 86 Eur mesačne, od roku 2012 v sume 111,70 Eur mesačne, inkaso v sume 120,30 Eur za 3 mesiace .

Podľa dostupných údajov zo zdroja: FedEE review of minimum wage rates je v Luxemburgu úroveň hrubej mesačnej minimálnej mzdy vo výške 1. 756,56 Eur a na Slovensku v sume 317,- Eur (č. I. 225 spisu).

Podľa stanoviska navrhovateľky v Luxemburgu je materská dovolenka 6 mesiacov, po ktorú žena dostáva tzv. materskú v sume okolo 1.600,- € a potom už žena musí ísť pracovať a má zabezpečené pre dieťa jasličky. Z toho dôvodu namietala takto preukázaný príjem Q. počas rodičovskej dovolenky, ktorá mohla mať vyššie príjmy počas materskej resp. úmyselne nedoložila všetky doklady o svojich príjmoch.

Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení dôkazov jednotlivito ako aj vo vzájomných súvislostiach zveril maloletého V. do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá sa o dieťa riadne stará od jeho narodenia. Zároveň zaviazal odporcu v 1. rade na platenie výživného a to vo výške 700,- Eur mesačne v súlade s návrhom navrhovateľky. Prihliadol pri tom na majetkové pomery účastníkov, vek a potreby maloletého dieťaťa ako aj na stanovisko kolízneho opatrovníka. Navrhovateľka je od roku 2005 nezamestnaná, keďže zdravotné problémy maloletého dieťaťa jej nedovoľujú sa zamestnať z dôvodu nevyhnutnej celodennej starostlivosti o maloleté dieťa. Z toho dôvodu poberá len peňažný príspevok na opatrovanie 270,32 Eur mesačne, prídavky na dieťa 23,10 Eur mesačne, príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov spojených s hygienou s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia v sume 18,39 Eur a príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na zabezpečenie prevádzky osobným motorovým vozidlom 33,09 Eur. Do veku šiestich rokov dieťaťa poberala rodičovský príspevok. Nevlastní žiadny majetok. Naproti tomu odporca v 1. rade riadne pracuje a jeho príjem v

L. v zamestnaní predstavuje sumu okolo 2.500,- Eur mesačne netto. Jeho priateľka bola od roku 2010 na rodičovskej dovolenke. Spolu nadobudli počas trvania ich spolužitia rodinný dom, zakúpili si osobné motorové vozidlo - na kúpu tohto majetku im poskytol úver peňažný ústav - odporca v 1. rade tak musel preukázať schopnosť splácať svoje záväzky minimálne potvrdením zamestnávateľa o svojom príjme. Súd takisto v danom prípade vychádzal z tvrdenia navrhovateľky, že rodičovská dovolenka trvá v L. 6 mesiacov, následne musí ísť žena do práce, pričom ona sama bola s maloletým dieťaťom v takejto dobe v L. na rodičovskej dovolenke. Vychádzajúc z danej informácie a keďže mal preukázané, že Q. pracuje spoločne s odporcom v 1. rade u toho istého zamestnávateľa, vychádzal zo skutočnosti, že má taktiež príjem zo zamestnania cca. 2.500,- Eur mesačne. K tomu prihliadol na skutočnosť, že napriek viacerým výzvam odporca v 1. rade zámerne prehľad príjmov jeho a jeho priateľky súdu nepreukázal. Súd teda ustálil, že odporca v 1. rade a svedkyňa žijú spolu a vedú spoločnú domácnosť a starajú sa o spoločné maloleté dieťa. Obaja spoločne majú, resp. prinajmenej sú schopní dosahovať príjem cca 5.000,- Eur mesačne, z čoho náklady na dom vrátane pôžičiek predstavujú mesačne sumu okolo 2.000,- Eur.

Súd preto považoval návrh navrhovateľky v časti určenia výšky výživného za plne odôvodnený a tomuto čo sa týka výšky výživného - 700,- Eur mesačne - v plnom rozsahu vyhovel. Navrhovateľka na rozdiel od odporcu a jeho priateľky je plne odkázaná iba na dávky štátu, ktoré však štát poskytuje iba v minimálnej sume, ktorá nie je schopná pokryť ani bežné výdaje jednej dospeléj osoby, nieto potreby dospelého a jeho dieťaťa, ktoré je navyše tak ťažko zdravotne postihnuté, že nikdy nebude schopné plnohodnotného života a vždy bude odkázané na starostlivosť inej osoby. Zároveň nie je možné od matky spravodlivo požadovať, aby obmedzila svoju osobnú starostlivosť o maloletého a išla pracovať. Jednak by musela zabezpečiť platenú starostlivosť o maloletého, jednak je otáznne, ako by maloletý, ktorý je zvyknutý na celodennú prítomnosť svojej matky, pri svojom zdravotnom postihnutí s Q.ysmi reagoval na starostlivosť inej osoby a či by nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu maloletého.

Povinnosť platiť výživné odporcovi v 1. rade určil od 01. 08.2011, teda aj v tejto časti sa stotožnil s návrhom matky, ktorá čiastočne vzala svoj návrh čo sa týka doby počiatku určenia povinnosti platiť výživné späť.

Pri takto určenom výživnom určil zročné výživné za obdobie od 01.08.2011 do rozhodnutia súdu t. j. do 31. 12.2015 a to v sume 32.620,44 €, ktorú sumu určil odporcovi splácať spolu s bežným výživným v sume 200,- Eur mesačne. Súd pri výpočte zročného výživného zohľadnil odporcom v 1. rade už zaplatené výživné určené predbežným opatrením, ktoré tento riadne platil od vydania predbežného opatrenia do vyhlásenia rozsudku a túto sumu odporcovi započítal ako zaplatené výživné /určené zročné výživné je už stanovené po odpočítaní tejto sumy od celkovej sumy výživného, ktoré by mal odporca v 1.rade za obdobie od 01.08.2011 do 31.2.2015 zaplatiť .

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V konaní úspešnej navrhovateľke však náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku)